

Felújítják a Népstadiont

Kezdés: júliusban • 22 év, 22 millió néző

Turista-autóbuszok táboroznak a hét minden napján a Népstadion főbejárata előtt: a hatalmas sportkombinát ugyanis Budapest idegenforgalmi látványosságai közé tartozik, akárcsak a Halászbástya, vagy a Margitsziget. Ezt a rangot viszonylag rövid — mindössze 22 esztendő —, de eseményekben annál gazdagabb történetének köszönheti.

3400 gól!

Az 1953. augusztus 20-i megnyitó (díszfelvonulás, Norvégia—Magyarország atlétikai mérkőzés, majd a 3:2-re végződött Honvéd—Szpartak labdarúgó-találkozó) óta pontosan 3400 gól, tucatnyi atlétikai világrekord, két Európa-bajnokság és jó néhány más nemzetközi és hazai sportesemény tanúja lehetett itt a közönség, és olyan világhírű művészek fellépésében gyönyörködhetett, mint a Mojszejev-együttes, Louis Armstrong és zenekara, Vico Torriani, s a Párizsi Jégrevü. És 1963 óta, minden év májusában zsúfolt lelátó nézte végig az immár hagyományos SZUR-t.

Mégis... az utóbbi időben, a csaldott fociszurkolók táborában olyan elkésredett (persze nem komolyan gondolt) kifakadások is elhangzottak, mint: fel kellene szántani a Népstadiont...

— Nem szántjuk fel! — mosolyog Németh Imre, a kalapácsvetés egykori olimpiai bajnoka, a Népstadion igazgatója. — Sőt: felújítjuk! A 22 esztendő ugyanis nem múlt el nyomtalanul a Stadion felett. Megtette magáét az időjárás, a közeli Keleti pályaudvar füstje, s nem utolsósorban „nyomokat hagyott” az a több mint 22 millió néző is, aki ez alatt a lépcsőket, üléseket koptatta. Meg aztán: annak idején több országból importáltuk az építkezésekhez szükséges cementet, s nem mindig volt idő a különféle gyártmányúak anyagvizsgálatára. A többfajta cement nem mindenütt kötött egyformán, s e miatt most a tribünökön sok helyütt le kell bontani a lépcsőket, át kell vizsgálnunk a felső fedett tribün tartóelemeit is, hogy az elfáradt, megkopott részeket kicseréljük. A tartóoszlopokat a szükséges javítások után műanyag védőburkolattal vonják be, hogy hosszú időre biztosítsák tartósságukat.

Színes tribünök

A további munkálatok: tetőt építenek a sajtópáholy fölé, felújítják az irodákat, az öltözőket, mellékhelyiségeket. S a legnagyobb munka: kicserélik a nézőtéri padosorokat, s köröskörül, összesen 50 kilométernyi új műanyag padot szerelnek fel. A Tiszai Vegyiművekben már hosszabb idő óta folynak a kísérletek a legcélszerűbb — a kényelmes, s egyszersmind hosszúéletű — műanyag padok előállítására. Először csak egy szektort szerelnek fel ezekkel, s ha a gyakorlatban is beválnak, nemcsak az egész Népstadion, hanem az épülő győri stadion is ilyen műanyag padokat kap majd.

A Népstadion férőhelyeinek száma nem változik: az új padosorokban is 76 154-en foglalhatnak majd helyet. Újítás lesz: minden szektor más színű műanyagból készül, így könnyebben találhatunk helyükre a nézők, s a stadion látványa is szebb, színesebb lesz a mostaninál. A felújítás júliusban kezdődik, és a tervek szerint 4 évig tart. Előszörben azért, mert mindig csak egy-egy szektort

zárnak le és újítanak fel, hogy egyetlen napra se kényszerüljenek becsukni a kapukat.

Nemcsak

a „foci” miatt

A felújítást a Népstadion saját építőipari részlege végzi. Az építőmunkásokon kívül tucatnyi szakma képviselőit találhatjuk a stadion 725 dolgozója között, így villany- és vízszelők, kárpitosok és kertészeket — ez utóbbiak gondoskodnak a Népstadion pázsitjának ápolásáról. Ha a játékosok mérkőzés közben labda helyett a fűvet rúgják ki, — arra a helyre még aznap új gyeptegla kerül. Van itt „házi” sportszer-gyár is, ahol nemcsak a Népstadion, de az ország valamennyi sportklubja számára készülnek különféle sportszerek, az ökölvívókesztyűtől az ugródobig, erősítőgépektől, vívómellényig.

Mikor épülnek fel a tribünök hiányzó részei?

— Erről egyelőre nincs szó, és — sajnos — szükség sincs rá... A jelenlegi helyek is csak egyszer egy évben: a SZUR-on telnek meg. A látogatók száma ugyanis a korábbi évi egymásfél millióról 1968 óta évi félmillióra esett vissza. Nemcsak a magyar labdarúgás iránti érdeklődés hanyatlása miatt. Volt idő, amikor világsztárok vendégszerepeltek itt, az ORI és a többi rendezőiroda azonban egy idő óta „elfelejtett” bennünket. Nekünk pedig, mivel szolgáltató intézmény vagyunk, nincs módunk és lehetőségünk, hogy magunk rendezzünk ilyen műsorokat. Fejlesztésre azonban volna elképzelésünk: a jelenlegi főépületet eredetileg 12 emeletesre tervezték, s alapjai is erre készültek. Végül csak 3 emelet épült meg, de — viszonylag olcsón — ráhelyezhetnék a hiányzó 9-et is, szállodai szobák és kisebb-nagyobb edzőtermek számára.

— Reméljük; előbb-utóbb erre is sor kerülhet — mondta befejezésül Németh Imre —, de a Népstadion jövője nem a mi, hanem a magyar élsportolók és a szurkolók, sportbarátok kezében van.

Garai Tamás